

۱. روش اول:

میتوانیم در نظر بگیریم که B = [x y z] باشد. آنگاه میتوانیم بگوییم:

$$AB = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

و مطابق قوانین دترمینان داریم:

$$det(A) det(B) = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 0$$

با توجه به ماتریس B متوجه می شویم که ستونهای آن مستقل خطی هستند. در نتیجه ماتریس B معکوس پذیر است پس $det(B) \neq 0$ است. پس می توانیم نتیجه بگیریم که دترمینان A می بایست صفر باشد.

روش دوم:

با توجه به بردارها داریم:

$$Ax + Ay = Az$$

که میتوانیم بگوییم:

$$A(x+y-z)=0$$

چون سه بردار x و y و z مستقل خطی هستند پس ترکیب خطی آنها با ضرایب موجود مخالف صفر است در نتیجه دترمینان A برابر صفر خواهد بود.

۲. روش اول:

برای محاسبه ی مساحت متوازی الاضلاع از $end\ point$ های مثلثی استفاده می کنیم که مساحت آن نصف مساحت متوازی الاضلاع است که این $end\ point$ ها برابر (3,0) , (3,0) , (3,0) هستند.

با فرمول زير مساحت اين متوازى الاضلاع را بدست مى آوريم:

$$A = 2 \times \frac{1}{2} [x_1(y_2 - y_3) + x_2(y_3 - y_1) + x_3(y_1 - y_2)]$$

که پس از انجام محاسبات A = 6 خواهد بود.

روش دوم:

میتوانیم دترمینان [u v] یا [v u] را بدست آوریم که میدانیم قدرمطلق این مقادیر برابر مساحت متوازیالاضلاع است.

$$\begin{vmatrix} 3 & 1 \\ 0 & 2 \end{vmatrix} = 6$$

پس در این روش هم به مقدار ۶ برای مساحت میرسیم.

ت. میدانیم بردارهای
$$v_1,v_2,v_3$$
 مستقل خطی هستند اگر و تنها اگر ماتریس $A=\begin{bmatrix} 1 & h & 1 \\ 0 & 1 & 2h \\ 0 & -h & 3h+1 \end{bmatrix}$ نامنفرد یا معکوس پذیر باشد. با به عبارتی دترمینان A مخالف صفر باشد.

$$\det(A) = \begin{vmatrix} 1 & h & 1 \\ 0 & 1 & 2h \\ 0 & -h & 3h+1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 2h \\ -h & 3h+1 \end{vmatrix} = 2h^2 + 3h + 1$$
$$= (2h+1)(h+1) \neq 0 \rightarrow \begin{cases} h \neq -1 \\ h \neq -\frac{1}{2} \end{cases}$$

بنابراین به ازای هر مقدار x بجز $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{2}$ بردارهای v_1,v_2,v_3 مستقل خطی خواهند بود.

الف) میدانیم یک ماتریس مانند A معکوس پذیر است، اگر و تنها اگر ماتریسی مانند B وجود داشته باشد که I=BA و
 ا=BA، حال داریم:

$$A \times A^{-1} = I \to \det(A) \cdot \det(A^{-1}) = 1 \to \det(A^{-1}) = \frac{1}{\det(A)}$$

ب) ابتدا با استفاده از تئوری ^{2} قسمت $^{7/7}$ ($\det$ (AB) = $\det$ (A) $\det$ (B)) ترمینان بالا را تجزیه می کنیم.

$$\det((A^4)^T B^{-1} A^{-4} (B^3)^T) = \det((A^4)^T) \cdot \det(B^{-1}) \cdot \det(A^{-4}) \cdot \det((B^3)^T)$$
$$= \det(A^4) \cdot \det(B^{-1}) \cdot \det(A^{-4}) \cdot \det(B^3)$$

:ممچنین چون
$$\det(A^n) = \det(A \times A \times ... \times A) = \det(A) ... \times \det(A) = (\det(A))^n$$
 همچنین چون $\det((A^4)^T B^{-1} A^{-4} (B^3)^T) = (\det(A))^4 . \det(B^{-1}) . \det(A^{-4}) . (\det(B))^3$

همچنین به راحتی مانند بالا قابل اثبات هست که
$$\det(A^{-n}) = \det(A^{-1})^n$$
 و از طرفی داریم:
$$\det((A^4)^T B^{-1} A^{-4} (B^3)^T) = (\det(A))^4 \cdot \frac{1}{\det(B)} \cdot \frac{1}{(\det(A))^4} \cdot (\det(B))^3 = (\det(B))^2$$

پس برای محاسبه ی دترمینان بالا تنها کافی است دترمینان B را بدست آوریم؛ که چون B یک ماتریس بالا مثلثی است، پس $\det(B) = 24$

$$\det((A^4)^T B^{-1} A^{-4} (B^3)^T) = (\det(B))^2 = (2 \times 3 \times 4)^2 = 24^2 = 576$$

۵. طبق تئوری ۸ داریم:

$$A^{-1} = \frac{1}{det(A)} \times ad_j(A)$$

$$adj \begin{pmatrix} \begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ A & I & 0 \\ B & D & I \end{bmatrix} \end{pmatrix} = \begin{bmatrix} + \begin{vmatrix} I & 0 \\ D & I \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ D & I \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} I & 0 \\ B & I \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} I & 0 \\ A & I \end{vmatrix} \\ + \begin{vmatrix} A & I \\ B & D \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} I & 0 \\ B & D \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} I & 0 \\ A & I \end{vmatrix} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I^2 & 0 & 0 \\ -AI & I^2 & 0 \\ AD - BI & -DI & I^2 \end{bmatrix}$$

از طرفی با گسترش بر سطر اول دترمینان $\begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ A & I & 0 \\ B & D & I \end{bmatrix}$ را بدست می آوریم:

$$\det(A) = +I \times \begin{vmatrix} I & 0 \\ D & I \end{vmatrix} = I \times I^2 = I^3 \xrightarrow{I>0} I = 1$$

درنتیجه:

$$\begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ A & I & 0 \\ B & D & I \end{bmatrix}^{-1} = \frac{1}{\det \begin{pmatrix} \begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ A & I & 0 \\ B & D & I \end{bmatrix} \end{pmatrix}} \times ad_{j} \begin{pmatrix} \begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ A & I & 0 \\ B & D & I \end{bmatrix} \end{pmatrix} = \frac{1}{I^{3}} \times \begin{bmatrix} I^{2} & 0 & 0 \\ -AI & I^{2} & 0 \\ AD - BI & -DI & I^{2} \end{bmatrix}$$
$$= \begin{bmatrix} I & 0 & 0 \\ P & I & 0 \\ O & B & I \end{bmatrix}$$

پس میتوان نتیجه گرفت که:

$$P = -A$$

$$Q = AD - B$$

$$R = -D$$

۶.

$$a = \frac{\det(A_1 b)}{\det(A)} = \frac{\begin{vmatrix} 4 & 0 & 2 \\ 5 & 0 & -2 \\ 6 & 1 & 1 \\ \hline 3 & 0 & 2 \\ 2 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix} = \frac{18}{10}$$

۷. الف) فرض کنید زیرفضاهای H و K و فضای برداری V را در اختیار داریم. بردار صفر از V به V متعلق است زیرا V الف) فرض کنید زیرفضاهای V و فضای برداری V و فضای نردونظا هستند) و V و V مهمچنین اگر V بردار در V باشند آنگاه انتخاب کنیم، برای مثال V و V برد و فضای برداری V برداری در V باشند آنگاه داریم:

$$w_1 + w_2 = u_1 + v_1 + u_2 + v_2 = (u_1 + u_2) + (v_1 + v_2)$$

(جمع برداری در V خواص جابجایی و شرکت پذیری را دارد)

حال میتوان گفت u_1+u_2 متعلق به v_1+v_2 که v_1+v_2 است.

بنابر این میتوان گفت H+K تحت جمع بسته است.

از طرفی در صورتی که عددی مثل c داشته باشیم، میتوان نوشت :

$$cw_1 = c(u_1 + v_1) = cu_1 + cv_1$$

 cw_1 در اینجا بردار cu_1 متعلق به H است و cv_1 متعلق به K چراکه K زیرفضا میباشند. پس میتوان نتیجه گرفت متعلق به H است پس تحت ضرب عدد اسکالر در بردار نیز بسته است.

در این حالت میتوان گفت از آنجاییکه H+K هر H ویژگی را داراست یک زیرفضا از V میباشد.

ب) واضح است که H یک زیرفضا از H H است؛ چراکه هر بردار u در H را میتوان به فرم u+0 نوشت که در آن بردار صفر در H است. (و همچنین در H)

از آنجاییکه H شامل بردار صفر در K+K است و H تحت جمع برداری و ضرب عدد در بردار بسته است (چون H یک زیرفضا از V است)، آنگاه H یک زیرفضا از H+K نیز میباشد. به طور مشابه میتوان اثبات کرد که K نیز یک زیرفضا از H+K است.

۸. برای این سوال کافیست مثال نقض مناسب پیدا کنیم.

الف) بردار زیر را در نظر بگیرید
$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

:از آنجاییکه $x_1=1>0$ در x در $x_1=1>0$ قرار دارد. سپس عدد $x_1=1>0$ از آنجاییکه

$$(-1) \cdot \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

همان طور که میتوان مشاهده نمود، درایه اول 1- می شود که دراینجا x – در S_1 قرار ندارد. پس S_1 تحت ضرب عدد در بردار بسته نیست و زیرفضا نمی باشد.

$$\mathbf{0} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

از آنجاییکه بردار صفر در رابطه مربوط به S_2 صدق نمی کند میتوان گفت که S_2 شامل بردار صفر نمیباشد، بنابراین یک زبرفضا نیست.

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

این بردار ها در S_3 قرار دارند چرا که هر دو در رابطه مربوطه صدق می کنند. اگر این دو بردار را جمع کنیم داریم:

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

که واصح است در رابطه صدق نمی کند و در S_3 قرار ندارد. از آنجاییکه S_3 تحت جمع برداری بسته نیست پس یک زیرفضا نمیباشد.

و هر عدد c داريم: $M_{2\times 2}$ و هر عدد A ، B و داريم:

$$T(A+B) = (A+B) + (A+B)^{T} = A+B+A^{T}+B^{T} = (A+A^{T}) + (B+B^{T}) = T(A) + T(B)$$

و

$$T(cA) = (cA)^{T} = c(A^{T}) = cT(A)$$

بنابراین T یک تبدیل خطی است.

ب) فرض کنید B هر المانی در $M_{2 \times 2}$ باشد به طوریکه $B^T = B$ و $M_{2 \times 2}$ آنگاه داریم:

$$T(A) = A + A^{T} = \frac{1}{2}B + (\frac{1}{2}B)^{T} = \frac{1}{2}B + \frac{1}{2}B^{T} = \frac{1}{2}B + \frac{1}{2}B = B$$

ج) در بخش ب نشان دادیم که Range(T) شامل مجموعه تمام B هایی در $M_{2\times 2}$ است که $B^T=B$. باید نشان دهیم که هر B در Range(T) این ویژگی را داراست.

 $B=A^T+A$ برقرار باشد. آنگاه B=T(A) برای یک A در B=T(A) باشد و B = A^T+A و فرض کنید و باشد. آنگاه

$$B^{T} = (A + A^{T})^{T} = A^{T} + (A^{T})^{T} = A^{T} + A = A + A^{T} = B$$

پس B دارای ویژگی $B^T=B$ میباشد.

$$A = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}$$
 و $T(A) = A^T + A = 0$ در کرنل T بوده و $T(A) = A^T + A = 0$

$$A + A^{T} = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} a & c \\ b & d \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2a & c+b \\ b+c & 2d \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$
 داريم:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 0 & b \\ -b & 0 \end{bmatrix} : b \text{ real} \right\}$$
. با حل معادله بالا مى توان فهميد كه $a=d=0$ و $a=d=0$. بنابر اين كرنل T برابر است با

باشد و a را در نظر می گیریم. از آنجاییکه این بردار 3-dimensional است نمیتواند در a ماتریس a باشد و همچنین داریم:

$$A\mathbf{a} = egin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \ 3 & 6 & 4 \end{bmatrix} egin{bmatrix} -3 \ 1 \ 1 \end{bmatrix} = egin{bmatrix} 0 \ 1 \end{bmatrix}
eq \mathbf{0},$$

پس بردار a در $null\ space$ ماتریس A نیز حضور ندارد.

سپس بردار b را در نظر می گیریم. به طور مشابه این بردار نیز 3-dimensional است. بنابراین در Range(A) حضور ندارد. همچنین داریم:

$$A\mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 6 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} = \mathbf{0},$$

پس میتوان گفت که b در $null\ space\ (A)$ هست.

در نهایت بردار c را در نظر می گیریم. این بردار 2-dimensional است پس این بردار در c را در نظر می گیریم. این بردار اعضور ندارد. ax=c است یا نه نیاز است تا بررسی کنیم که سیستم ax=c دارای جواب است یا خیر. ماتریس افزوده این معادله را تشکیل می دهیم و عملیات ردیفی را پیاده سازی می کنیم. داریم:

$$[A \mid \mathbf{c}] = \left[egin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & 1 \ 3 & 6 & 4 & 1 \end{array}
ight].$$

$$\left[\begin{array}{cc|cc|c} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 3 & 6 & 4 & 1 \end{array}\right] \xrightarrow{R_2 - 3R_1} \left[\begin{array}{cc|cc|c} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \end{array}\right] \xrightarrow{R_1 - R_2} \left[\begin{array}{cc|cc|c} 1 & 2 & 0 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \end{array}\right]$$

از آنجاییکه معادله دارای جواب است پس میتوان گفت که c در c هست.

۱۱. با توجه به تعاریف *subspace* داریم :

$$U + V = \{x + y \mid x \in U \quad , \quad y \in V\}$$

و این مجموع خودش یک subspace میباشد.

و و پایه $B_1=\{u_1,u_2,\dots,u_n\}$ و پایه dim(U)=n , dim(V)=m برای زیرفضای $B_1=\{u_1,u_2,\dots,u_n\}$ و بای خریم. $B_2=\{v_1,v_2,\dots,v_m\}$

حال یک بردار تصادفی X را از زیر فضای U و بردار Y از زیر فضای V انتخاب می کنیم که به صورت زیر نمایش می دهیم:

$$X = r_1 u_1 + \cdots + r_n u_n$$

$$Y = s_1 v_1 + \dots + s_m v_m$$

که s ها و r ها اعداد اسکالر هستند.

$$X + Y = r_1 u_1 + \cdots + r_n u_n + s_1 v_1 + \cdots + s_m v_m$$

و از انجایی که X , Y بردارهای دلخواهی بودند پس می توان نوشت X+X عضوی از

$$S = Span(u_1, u_2, ..., u_n, v_1, v_2, ..., v_m)$$

میباشد پس W+W زیرمجموعه این فضاست. حال میدانیم که اعضای نوشته شده در span ممکن است نسبت به هم مستقل نباشند و بتوان برخی از آن ها را به صورت مجموع چندی دیگر نوشت پس بدون اینکه کلیتی از تعریف dim(U), dim(V) برابر با مجموع dim(U), dim(V) برابر با مجموع dim(U), dim(V) برابر با مجموع است و در حالتی از این کمتر خواهد شد ولی هرگز بیشتر نخواهد بود پس میتوان نوشت :

$$dim(U+W) \le dim(S) \le n+m = dim(U) + dim(V)$$

وریم: rank آن را بدست آوریم: A ماتریس A را به فرم نردبانی تبدیل میکنیم تا

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \Rightarrow \operatorname{rank} A = 2.$$

$$A^{\mathsf{T}} A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 1 & 2 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ -1 & 9 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 17/2 \end{pmatrix} \quad \Rightarrow \operatorname{rank} (A^{\mathsf{T}} A) = 2.$$

$$AA^{\mathsf{T}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 1 & 2 & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 2 & 1 \\ 2 & 4 & 4 \\ 1 & 4 & 5 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 2 & 2 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 3 & 9/2 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 2 & 2 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\Rightarrow \operatorname{rank} (AA^{\mathsf{T}}) = 2.$$

می توان نشان داد که رابطه ی $rank(A) = rank(A^tA) = rank(AA^t)$ برای هر ماتریس A (نه لزوماً ماتریسهای مربعی) برقرار است.

۱۳. الف) بهترین راه این است که دترمینان ماتریسی را بدست آوریم که ستونهایش بردارهای v_1 , v_2 , v_3 هستند و مقادیری را برای λ بدست آوریم که به ازای آنها دترمینان برابر صفر خواهد شد:

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 3 & -1 & 0 \\ -5 & 1 & \lambda \end{vmatrix} = -4 - 4\lambda = 0.$$

مىتوان نتيجه گرفت مجموعه بردارهاى $\, R^3 \,$ نمىدهند. $\, \lambda = -1 \,$ تشكيل پايه براى $\, R^3 \,$ نمىدهند.

ب) فرض کنید $\lambda_1=1$ و $\lambda_2=3$. در اینصورت با استفاده از قسمت الف، مشخص است که $\lambda_2=3$ و $\lambda_1=1$ هستند.

ج) بردارهای v_1 , v_2 در هر دو پایه وجود دارند و برابرند. بنابراین میتوان گفت:

$$[\mathbf{v}_1]_B = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}_B$$
 and $[\mathbf{v}_2]_B = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}_B$

 $s=av_1+bv_2+cb=Ax$ را محاسبه کنیم. برای اینکار باید ضرایب a,b,c را در معادلهی $[s]_B$ را محاسبه کنیم. برای اینکار ماتریس افروده زیر را تشکیل میدهیم:

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 & 2 \\ 3 & -1 & 0 & 0 \\ -5 & 1 & 1 & 3 \end{pmatrix} \longrightarrow \cdots \longrightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & -\frac{1}{2} \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 0 & 1 & 2 \end{pmatrix}$$

بنابراین نتیجه میشود:

$$[\mathbf{s}]_B = \begin{bmatrix} -\frac{1}{2} \\ -\frac{3}{2} \\ 2 \end{bmatrix}.$$

پس ماتریس تبدیل P از پایه B به S برابر است با:

$$P = ([\mathbf{v}_1]_B, [\mathbf{v}_2]_B, [\mathbf{s}]_B) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -\frac{1}{2} \\ 0 & 1 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

و مىتوان به راحتى $[w]_B$ را محاسبه كرد:

$$[\mathbf{w}]_B = P[\mathbf{w}]_S = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -\frac{1}{2} \\ 0 & 1 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}_S = \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}_B.$$

۱۴. الف) برای حل این سوال میتوانیم ضرایب x_1 , x_2 , x_3 , x_4 را پشت سر هر ماتریس(یک بردار از پایه) بگذاریم و درایه های نظیر را جمع بزنیم و سپس معادله را حل کنیم. برای مثال فرض کنید ما میخواهیم درایه v_{11} را بسازیم برا اینکار با توجه به پایه u_{11} خواهیم داشت (u_{11} ضریب u_{12} میباشد) :

$$V_{11} \rightarrow (1 \times x_1) + (0 \times x_2) + (3 \times x_3) + (-2 \times x_4) = -3$$

 $V_{12} \rightarrow (0 \times x_1) + (-1 \times x_2) + (5 \times x_3) + (-4 \times x_4) = -2$

و اگر برای هر * درایه اینکار را انجام دهیم به * معادله و * مجهول میرسیم که به راحتی قابل حل میباشد و مقادیر بردار X که همان مختصات ما بر اساس پایه مورد نظر است، پیدا می کنیم.

و معادله ما به شکل زیر در می آید:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 3 & -2 \\ 0 & -1 & 5 & -4 \\ -1 & 3 & 0 & 0 \\ -2 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} x = \begin{pmatrix} -3 \\ -2 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix}$$

که با حل این معادله به جواب زیر میرسیم:

$$x = \begin{pmatrix} -1 \\ -\frac{2}{3} \\ -\frac{4}{3} \\ -1 \end{pmatrix}$$

حال مراحل بالا را برای پایه C نیز تکرار می کنیم و معادله برای این پایه به شکل زیر خواهد بود:

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} x = \begin{pmatrix} -3 \\ -2 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix}$$

که با حل به جواب زیر میرسیم:

$$x = \begin{pmatrix} 2 \\ -3 \\ -1 \\ -1 \end{pmatrix}$$

ب) برای حل این قسمت باید هر ماتریس در پایه B را بر اساس ماتریسهای پایه C بنویسیم. میتوانیم رویه قسمت قبل را در پیش بگیریم و T بار روند تشکیل ماتریس را انجام دهیم ولی اگر کمی به ساختار ماتریس های پایه T نگاه کنیم، در میابیم که با اولویت بندی بین آنها به راحتی میتوانیم اینکار را بدون تشکیل معادله انجام دهیم. برای مثال برای ایجاد درایه T درایه T فقط اولین ماتریس بعدی می دارد؛ پس با مشخص کردن ضریب این ماتریس به سراغ ماتریس بعدی می رویم و در گام بعد هم می بینیم برای T فقط ماتریسهای اول و دوم نقش دارند که ما ضریب اولی را مشخص کردیم پس فقط باید ضریب دومی را مشخص کنیم و با ادامه همین روال تمام ضرایب برای ما مشخص می شود:

$$[b_1]_c = -2c_1 + c_2 + c_3 + c_4$$

$$[b_2]_c = 0c_1 + 3c_2 - 4c_3 + c_4$$

$$[b_3]_c = 0c_1 + 0c_2 + 5c_3 - 2c_4$$

$$[b_4]_c = 0c_1 + 0c_2 - 4c_3 + 2c_4$$

میدانیم که هر $[b_i]_c$ یک ستون از ماتریس انتقال است و با کنار هم قرار دادن ستونها به ماتریس زیر میرسیم:

$$\begin{bmatrix} -2 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 0 & 0 \\ 1 & -4 & 5 & -4 \\ 1 & 1 & -2 & 9 \end{bmatrix}$$

موفق باشید تیم تدریسیاری جبرخطی بهار ۱۴۰۰